

27 iulie 2017

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ PLĂTEȘTE TAXE ȘI IMPOZITE

În urma reparației în spațiul public a insinuării că Biserica Ortodoxă Română nu plătește impozite către stat și a discuției referitoare la o nouă formulă de impozitare a cultelor religioase din România, Patriarhia Română face următoarele necesare precizări:

- orice răspândire în spațiul public a informației (false) că Biserica nu plătește impozite este nocivă și denaturează grav dezbaterea publică asupra relației dintre stat și cultele religioase;

- cultele religioase au un statut fiscal similar cu al ONG-urilor, partidelor politice, sindicatelor, universităților etc., adică fondurile care circulă în interiorul organizației sunt menite să consolideze organizația și să înlesnească buna ei funcționare, în beneficiul societății în mijlocul căreia aceasta activează. Astfel, statul înțelege să faciliteze cetățenilor exercitarea libertății religioase, la fel cum, de exemplu, neimpozitănd donațiile și contribuțiile membrilor partidelor politice, statul înlesnește exercitarea drepturilor și opiniilor politice, sau, în cazul sindicatelor, exercitarea drepturilor sociale;

- la fel ca toate cele 18 culte religioase din Romania, Biserica Ortodoxă Română nu beneficiază de privilegii fiscale, ci de facilități fiscale, ca expresie a regimului democratic în care cetățenii sunt încurajați și sprijiniți să-și exercite drepturile și libertățile, între care libertatea religioasă este unul dintre cele fundamentale. Niciun stat democratic nu exercită o presiune fiscală inutilă pe organizațiile societății civile, tocmai pentru că acestea își împlinesc vocația și misiunea fără intermedierea statului;

- singurele venituri ale cultelor religioase din Romania (și din spațiul Uniunii Europene) care sunt scutite de impozitare sunt cele provenite din vânzarea obiectelor de cult și contribuții (nu taxe) pentru nunți, botezuri și alte servicii religioase, care nu sunt activități comerciale. Pentru aceste contribuții se emit și trebuie să se emită chitanțe. Fondurile provenite din aceste surse, menite să sprijine autofinanțarea, rămân exclusiv în circuitul intern și sunt reinvestite în întreținerea și repararea lăcașurilor de cult, precum și

în numeroasele activități cu caracter social-filantropic. **În acest moment, Biserica Ortodoxă Română este instituția cu cea mai mare și intensă activitate filantropică din România.**

- Biserica Ortodoxă Română plătește impozit pe clădiri și terenuri aflate în folosință, pe salariile angajaților (personal clerical și neclerical), precum și pe orice venit obținut dintr-o activitate cu caracter economic, dacă fondurile rezultate din acea activitate nu sunt direcționate către opere social-filantropice, religioase, educaționale și culturale. Toate contractele comerciale/economice încheiate de Biserică cu terți sunt supuse impozitării, dacă surplusul de bani nu este direcționat către repararea și întreținerea lăcașurilor de cult sau către opere de natura celor menționate;

- Biserica Ortodoxă Romană, ca și celelalte culte religioase, este impozitată de către stat și beneficiază de anumite facilități fiscale, exact ca orice altă organizație a societății civile, inclusiv pentru efortul și capacitatea cultelor religioase de a integra peste 99,8% din populația rezidentă a României;

- astăzi, independent de numărul și dimensiunea proprietăților confiscate de stat de-a lungul timpului, începând cu regimul lui Alexandru Ioan Cuza și culminând cu regimul comunist, tema retrocedărilor are de-a face cu reconstituirea dreptului fundamental la proprietate și nu trebuie pusă în balanță cu aceea a facilităților fiscale. Biserica merită menținerea unui statut fiscal similar cu acela al altor organizații ale societății civile (bazat pe facilități fiscale, nu privilegii), indiferent dacă i se retrocedează toate proprietățile confiscate sau nu se întâmplă acest lucru;

- Biserica Ortodoxă Română este formată în mod organic din mai multe mitropolii, care s-au întemeiat cu mult înainte de anul 1863, când a fost emisă *Legea secularizării averilor mănăstirești*. Mitropolia Țării Românești și cea a Moldovei au luat naștere în secolul al XIV-lea, în același timp cu întemeierea acestor două state medievale românești. Dobândirea autocefaliei BOR (1885) și ridicarea sa la rangul de Patriarhie (1925) arată limpede că Biserica Ortodoxă Română exista, nu că nu exista ca instituție anterior anului 1863. Așadar, bunurile sale confiscate prin *Legea secularizării averilor mănăstirești* îi aparțineau deja de secole.

BIROUL DE PRESĂ AL PATRIARHIEI ROMÂNE